

Muso du reporterei in Szenadori iszvažiavo, Daugeli tenais naujenu gavo, Jonas be pasileio raszinejo, O Mikas su mergoms vaizkzinejo. —Kur tasai tingynis Mikas?

NEDORELEI

— Bet jago teip suneli, tai jau ir užraszisiu viska.
— Ale turi būti reike per rejeta, — tare Marijona.
— Ba del nacelninko reik tu paduoti—urediszka. Tegul mato kad (Grigas ira valditoju, tai ir vaitavima jam greicziau atiduos. Iszrankos jau užnede-
lios.
— Kad teip, tai ir gerai.
Po tam in keles dienas visa szejmina Perzono nuvažavo in miesteli Pas rejeta. Ozionais senelis, pasake, kad pavesda del sunaus visa savo geribe, isz reikszdams visotiszka užlaikima iki smerczio in du szimtu rubliu pinigais. Advokatas paziurejo in Baltru, paskui in jaunuosius, o matidamas kad pirminkauje Marijona o ne Grigorius, paklaure senuko.
— Ar-gi gerai pamislinote, doras gaszadoriau?
Baltramiejus tilėjo, ir mato-
ma buvo, kad gaila persikirti su tuom, ant ko dirbo visa amzi.
— Pasimilikite seneli gerai tare veta advokatas.
Grigorius tilėjo. Ne galejo jisasi su tokiu drasumu prieiti prie savo tevo, kaip budavo kudikiszkuose metuose. Ne driso už tai, kad padejo savo pzezei meluoti, o melavo, kad jam buvo palipta.
Sazine jau iszmetinejo, sznabzdadama ar-gi tai teip uzmoki savo gimditojui? O kur-gi dingo tie laikai kada buvai smagus ir ramus duzdzioje, kad tave joki ergelei ne kankino?
Grigas budamas nog mažu-
mes dori užaugintas no mažu-
mes in jio jauna szirdi inkve-
pineta doribe ir noras prie dar-
bo, ne rikzste pirvete tiktai paveizda tevo ir iszangias pa-
siliko panaaziu tuos ipatibems in savo teva.
Dabar vienok nors ne žinojo kas bus toliau jaute graužima sažines isz priezasties jog nepa-
sake teviui kad apie vaitista ne jis pats ne kas kitas ne nemis-
lijo.
Marijona pamaczius viro su sikrimtina ir neramibe, buda-
ma gudri tuojaus suprato kad viska galima pagadinti dabar —dabar kada viiskas prigulejo jam tiktai nog pasiraszimo ant sutaizito akto. Tai-gi ir tare!
— Del Dievo, ponas advo-
kate, ar ponas papaiakai jog mes savo teva in ozionais pri-
vestinai adgabenomze, pats ji-
sai iszsižada ukes ir pavesda vi-
sus savo turtu sunui, nes pats budamas senu ne gali rupintis reikalais ukistes. ... Ant galo, tiktai Grigas vaitu buti ne ga-
li —tare patilomis idant senas Baltrus ne girdetu.— Pats at-
ejo, pone advokate, ta viska da-
ro del sunaus, ar ne teisibe te-
vuk?
Baltramiejus pakele galva auksziu, o kada advokatas pa-
siklaure, ar jau gerai sumisi-
jo, atsake trumpai:
— Jau pone advokate.
Turin da prideti, —tare ad-
vokatas —kad pagal prova vi-
soke dovanu gali būti atimta, jogu apturejanti ne iszpildis

sutarties, arba skrius savo gerad-ja. Suprantate gerai Perzona?... teip-gi ir jus jau uieje.
— Suprantame —pasake, o Marijona pritare:
— Tegul ponas advokatas nesibijo ta prova prie mus ne priklauso.
Aktas buvo paraszitas, kad Baltrus isz valditojaus pastojo liosininku savo vaiku. Vienck nesigaliojo Baltrumiejus ba ka da sugrizo namon, Marijona kogeriause apsiejdavo su juom o kada atejo laikas iszmokez-
czio piningu, Marijona atida-
ve viska. Viskas ejo gerai, kad ir javia ta meta užderejo labiau. Antra ir trecia meta jau ne buvo toki užderejimai ant lauku; pirmiause kirmeles iszkirto, o paskui per valima javu litus supude. Del tos priezasties antram mete Mari-
jona prasze tevuko kad su isz-
mokeczio palauktu da iki ki-
tam metui. Bet kada ir antram buvo tokis uždereji-
mas, Marijona iszreikalavo kad tevas numazintu iszmoke-
sti, katra buvo apsiejmes.
Perejo keli metai nog to laiko kada Baltramiejus pave-
de vaikams visa savo turta nes nog to laiko ir gyvenimas jio pradejo pasiniektinti. Ne adbo-
jo vienok ant to rodidavosi jam kad ir jisasi gaszadorautu kitaip ne butu, o viganos ge-
resnes ne turejo beveik, kada ir pati jo da buvo giva. Toki jau turejo buda senas Baltru-
miejus kada nevet niekame ma-
tidavo daug gero, o szendien labiau jautesi laimingu, kad galejo bovintis su anakais.
Viena diena, senas draugas Baltramiejus atejo jin atlan-
kiti, o zinodamas senei kur jio kambaris užlipes ant trepu pa-
barsakino in duris. Atidare jis koksai svetimas žmogus.
— Ateju pas Baltrumieu —tare ateivis.
— Ne givena jau ozionais —atsake nepazinstamas,—nog szv. Martino, persikele ozio-
nais szale, o asz pasamdziu ta stuba.
— Pasamdeta prieteliu? tai turi būti nog jio?
— Ne nog Marijonas.
Draugas seno Perzono Val-
entas pakraipe su galva ir in-
ejo in parodita kambareli, in katra inejdavo isz užpakalio. Ozionais buvo tamsu, ne czis-
ta ir prirukia, lova ne buvo užklota daile kaldra, bet bjau-
ru skarmalu, o Baltrus sedejo ant kedes apsvilvikas su senu isznesziota jeke, sededamas zarste deganczes anglis.
— Kas tai, Baltramiejau ap-
simainete tamse ankzsta kama-
ra, in vieta didelo dailaus kam-
bario.
Senukas patilejas valande-
le tare:
— Marijona —kalbejo kad man ozionais bus szilcziau.
— Kaip tai szilcziau? ana stuba iszejna in pietus ira sau-
sas, bus ir szilta tiktai reike kurti:
— Teip, bet labai didele. . . reiktu daug malku ant apszil-
dimo.
— Marijona gali nupirkti malku.
— Malkos brangios szimet atiduso senukas.

— Kur-gi jusu szepa ka-
moda ir kiti daigtai?
— Szepa paeme Marijona, in savo kambari, komoda ati-
daviau anukam... ne reikalin-
gi jau man...
— Ar-gi gera del jus Mari-
jona?... Grigorius?
— Geri, labai geri.
Senukas matiti buvo, kad nenorejo daug kalbeti apie ta kas jam skaudejo nenoreda-
mas apkalbeti vaikus.
Susiedas vienok pamates tai paemias už rankos tare:
— Jus Baltramiejau ka nors slepete, ne norite pasakiti man to ka jazucete, turi būti neuzsitikite manim, nors priez-
mane ne ira ka slepti; bet ja-
gu kada jums dazipike ateiki-
te pasikuesti tada bus jums lengviau, asz jusu sekreto ne iszduos'u ba suvienitoi kalboi užmirszi ta ka skauda... Nesi-
bijokite manes.
Vienok ta diena Baltramie-
jus užnesze kalba apie ka kita iszitaridamas apie savo vargus sopulus ir susikrimtina.
Po keliu dienu vienok at-
ejo Baltrus pas Valenta; prazi-
damas rodos ir pagalbos.
— Asz slepiu priez jus,—tare permaititu balnu nog skausmo,—iji tai ira Marijona mano daiktus pardave, isznai-
kino. Vienok becia nukente-
jas, kaip nukenedavau viska, bet to, ka vakar pasake, o jisasi Grigas paveliu pasakiti, nen-
kensiu.
— Bet ka—gi jums pasake, mano Baltramiejau?
— Del meiles Dievo, sun-
ku! ir verziejan ne sakisui, pai-
sinant ant jio. . . Sakete idant ateize kaip busiu susikrim-
tes, tai ir ateju mano Valen-
tai.
— Matau jau seneli, kad pas jus beda; tiktai ne drisau pradeti nezindamas kaip ir kodet tarpe jusu yra szlekta, Pasakikite-gi dabar ne slep-
dami, asz paklausiu, pasigai-
lesiu, ir jagu bus galima duo-
siu roda.
Buvo laikai, kada kitiems duodavos roda, bet szerd en Mano Dievia susimaizse galva nes pats sau ne galu duoti pa-
gelbos. Ot, dabar Marijona ne viganos ne piningu ne duoda katrie priguli pagal sutarti pas rejeta daigtus mano par-
dave, nes matau kad trojtie la-
bai pirkliste, katra veda su ži-
li su bitem, ale to buvo mažai per tai turejo kensti baisy var-
ga ant katro turejo žiureti se-
nas nelaimingas Baltrus.
Trumpame laike pradejo te-
va nekensti o Marijona žiure-
ti ant senuko kaip ant kokio žveries.
— Už jusu užlaikima gale-
cze sau arba vaikams ka nu-
pirkti —niurredavo ne karta paduodama tevui szauksza prasto valgio.
Szirdije savo vadindavo jin vagiu tinginiu ir t. t. ne stmin dama kad isztrotijo jio giveni-
mo.
Kad senukas ir susikrim-
davo labai, bet nukenedavo vis ka nukente ir ta iszgirdes žod-
zius — Ar ilgai da busi givas diede. — Tiktai anukas Jasius pridudavo jam linksmbes, nes bovidavosi pas jin buco-
damas kelius, rankas ir veida.
Prabaszczius dasigirdes apie bloga užlaikima savo Baltraus, iszsiunge karta in stuba Gri-
gorius prisakiti jauniem idant pataisitu buvima doram senu-
kui. Grigorius sugedintas isz metinejimais kuningo suniur-
nejo keleta žodziu ant savo isz-
siteisinimo už klause:
— Tai teve, skundetesi ant manes? ar-gi asz apsienu su jums blogai.
— Apie tave ne kalbu! —atsake Baltrus.
— Tai jau mane skundzeti! — paszauke Marijona — nie-
kados nog jus to nesitikejau. Teisibe kaip kada užrinku, bet esmiu labai gera ir labai jus miliu per tai niekados jums krividos ne darau ir dariti nie-
kados niekam ne duoczia. Te-
gul prabaszczius tam visam ne vierije ka tevas kalba senas ta niurna ir blegizgoja. Perpra-
szau, kuningo prabaszcziaus, tas viiskas paejo nog sermegos Ne tureju laiko nupirkti nau-
jos ba ta jau susinesziujo; bet prisiekiu kad szitose dienose

te marcze, tai gali jis visai isz-
variti isz namu.
— Tas teip, — tare Valen-
ta — jog stuba ira jos locnas-
tis bet gyvenima Baltramiejus pave-
de pagal sutarti ir jagu su-
tartes ne iszpildo, gyvenima galima atimti adgal!
Galima atimti in nedelia arba in dvi po dovanas, — at-
sake rejetas — bet szendien Baltramiejus, kad ir atims ne-
tures jokios naudos, ba Marijo-
na su pavelimu viro, apskoli-
no daugiau kaip vertas.
Baltramiejus iszklaure ta viska ramei ir kantrai: bet szir-
dis jio susispande isz didelio galeczio, atsisedo ant suolo kancelerijoi, o galva atreme in lazda.
— Nelaima tai baisi — tare Valentas.
— Beda, mano mieli, o del Baltraus ne — yra kitokios pa-
gelbos kaip tiktai turi kantrai viska nukentsti. Kalbeja tuom kart, kada da buvo laikas: "apsvarstik gerai", sergeju Baltru bet ne klause.
Blogo szedien ne pataisei-
me, vienok patiesi galima but bet kaszo ir užsiemimo daug, reiketu su skolinkas provo-
tis.
— Iszejo nog revento labai nuliudia, dabar Valenta ne ker-
szino Marijonai bet zadino Baltrus kad buti kantrus. Nog tos d'enos buvo da kantrinis, kaip pirma, bet tuom likimu savo ne pataise, ba su kožna diena gyvenimas pasiblogino, ba turejo dirbti kaip isz jaunu dienu neszi malkas isz girrios kirsti jaises neszi vandeni ir t. t.
Tuom laik ir Grigoriu gyve-
nimas ne geriau ejo kasdiena Ba skolinkai prd-jo kad e-
na labiau reikalauti atidavimo skolu ir procentu. Marijona ne turedama su kuom atiduoti skol'as, labai pikdavo, iszlida ma savo piktuma ant begink-
lio senuko; Grigorui ir tas vis kas ant gero ne iszejo, ba pra-
dejo gerti noredamas užmirszi skolas, paskui sirgdavo ir tu-
redavo klausyti prczios iszmie-
nejimu.
Grigorius turejo rupintis, ba gaszadoris valditi ne mo-
kejo, o per tai ne tik ne galejo iszmoketi skolas, ale jos augda vo kaip an mieliu la metus po tam turejo paduoti giveni-
ma, pasilikto stuba, soda ir avi-
li su bitem, ale to buvo mažai per tai turejo kensti baisy var-
ga ant katro turejo žiureti se-
nas nelaimingas Baltrus.
Trumpame laike pradejo te-
va nekensti o Marijona žiure-
ti ant senuko kaip ant kokio žveries.
— Už jusu užlaikima gale-
cze sau arba vaikams ka nu-
pirkti —niurredavo ne karta paduodama tevui szauksza prasto valgio.
Szirdije savo vadindavo jin vagiu tinginiu ir t. t. ne stmin dama kad isztrotijo jio giveni-
mo.
Kad senukas ir susikrim-
davo labai, bet nukenedavo vis ka nukente ir ta iszgirdes žod-
zius — Ar ilgai da busi givas diede. — Tiktai anukas Jasius pridudavo jam linksmbes, nes bovidavosi pas jin buco-
damas kelius, rankas ir veida.
Prabaszczius dasigirdes apie bloga užlaikima savo Baltraus, iszsiunge karta in stuba Gri-
gorius prisakiti jauniem idant pataisitu buvima doram senu-
kui. Grigorius sugedintas isz metinejimais kuningo suniur-
nejo keleta žodziu ant savo isz-
siteisinimo už klause:
— Tai teve, skundetesi ant manes? ar-gi asz apsienu su jums blogai.
— Apie tave ne kalbu! —atsake Baltrus.
— Tai jau mane skundzeti! — paszauke Marijona — nie-
kados nog jus to nesitikejau. Teisibe kaip kada užrinku, bet esmiu labai gera ir labai jus miliu per tai niekados jums krividos ne darau ir dariti nie-
kados niekam ne duoczia. Te-
gul prabaszczius tam visam ne vierije ka tevas kalba senas ta niurna ir blegizgoja. Perpra-
szau, kuningo prabaszcziaus, tas viiskas paejo nog sermegos Ne tureju laiko nupirkti nau-
jos ba ta jau susinesziujo; bet prisiekiu kad szitose dienose

nupirksi nauja, ar ant to su-
tinkate teisibe? Na tai pagla-
monekite mane tevi! — ir ta-
kalbant pradejo bucozoti ran-
kas tevo o senukas su azarom galeszio akise prieme tuos jin dosieszkus pabuczevimus, bet ir ka-gi galejo dariti?
Tokiam delike ir kuningas budamas svetimas ne galejo da vesti niekinguma Marijonos.
In pora dienu po atilanki-
mui prabaszczius, atejo Val-
entas veta atlankiti savo nelai-
minga prieteliu. Buvo tai ri-
tas: Grigorius buvo iszejns in lauka, Marijona teip pat iszejo su pirklistes reikalais, ant kie-
mo bovijosi penkiu metu Jasiu-
kas.
— Kur diedukas? — už-
klaure Valenta.
— Tenai kamaro! — atsake vaikiukas red damas su pirzu ant pristatitos prie stubos ne tai kletele, ne tai kamara in katra vede mažos duris visos skiletos. Valenta ne užtkio ozionais jokin, daiktu, tiktai viena mažą suoleli ant katro nudriskes, nusiekarmalaves ir baises iszrodantis radejo ver-
kintis Baltrus.
Pamates Valenta pazoko nog suola ir tikiu balsu kiek per azaras galeja tare:
Žiurekie prietelau, in ka-
mane paverte! Žiurekie! žiure-
kie, tos kturios nenutaszitos lentos, tai ira mano lova!
— Kas tai? — užklausi Va-
lenta, rodidamas ant lentu gu linezio sziaudus kas cze ira kad teip miežimu smirda?
— Tai ira patalas mano se-
niem kaulu.
— Turi būti stoinioje gule-
jo?
— M zas kumels ant jio gulejo.
— Nedorelei, nedorelei. — szauke Valenta, ne galdamas nevet kaip priguli kalbeti. Ozionais kas do bludas ne di-
nis? Ar in ta Marijona tau duoda valgit?
— Teip: resudiakite Mari-
jonos, ba mažam asz pats kal-
tas, ant senatves nepajiegju, rankos dreba.... katra czia diena sumusziau torielka.... tai in anos vieta dave medini bludeli....
— Kaip szuniui — tare Va-
lentas.
— Tas tai butu nieko — ta-
re Baltrus bet kad man szilto nieko ne duoda valgiti: nog triju dienu tame bludeliu ne buvo sziltos zupes, mažą beda ir su tuom, jaunistei ne karta apsieju te jos. Tiktai tuom man skauda szirdi kad Grigo-
rius, katra teip mileju, katra-
ram viska atidaviau, ne pa-
gelbti manes. Giletu nors pa-
slaptom ne matant Marijonai atneszi ko man rike. Bet ji-
sai ne, pasidare tokiu nieku kaip ir jiji! Vienas tiktai su-
tverimas turi mielazirdiste ant manes, tai ira mažas Jonu-
kas, kur bovijesi ant kiemo.
Jisai tai mano jaunlaue-
anukas, katra da niekad nie-
ko ne daviau, ne; nog to laiko kaip jisai užgime jau niekad nieko ne tureju. Del to jiji-
labai miliu, miliu teip kaip mileju jio teva Grigoriu.
Senas Valenta viska iszkla-
us apsieverke ir tare:
— Oj, Baltrau, Baltrau, tai beda kada, vaikas ne duoda sa-
vo tevui valgiti.... Uzmusz da-
jie tave!
— Neuzilgo primusz jie ma-
ne.
Ilgai da sedejo toi kamaro, abudu seni prieteli! bet su azarom turejo persikirti.
Kaime kas kartas pradejo garsiau kalbeti apie ne dromu Grigoriu, pradejo jiem grumo-
ti ne tiktai su piktumu Dievo, bet ir sudu žmoni. paskui su priszneka Valento pradejo mislyti kaip pataisiti nelaima. Baltrus patalpidami nors pas katra ir tenais užlaikiti kasztu viso kaimo.
Kada apie tai pradejo stora votis, pasklido po kaima baisi naujiena, kad senis Baltrus nu-
mire, rado jin pasikorusi toj kamaroj, su skepeta ant vir-
vies, kattras inkales in balki.
— Kunas jio da buvo ne atszales, vienok per velai nore-
ta jam sugrązinti jio givasti. Numire. Kaime niekas kitaip ne mislino, ba ne kas kitas tik tai vargas pastume seni prie-

atemimo sav givasties, todel vardas Marijonos ir Grigorius bego isz lupu in lupas, apdeng ti baises panieka, visi siunte prakeikimus ant juju galvu, o ne kurie pasakoje, kad senis Baltrus ne pats pasikore, bet sunus ji užmuszęs pakore, no-
redamas atversti nog žmoni-
akiu savo baisy darba. Kaime pradejo apie tai labiau kalbe-
ti ir atsirado toke moteriszke katra mate Griga iszeinanti isz tos kamoros tame laike kada Baltrus galejo pasikarti.
Kas tada paziurejo ant Gri-
go, tai užtemijo kad buvo la-
bai nubales ir pats begiojo kaip beprotis, kaip prazuvelis. Teip pat klausta ir Jonuko kaip buvo, ka mate, vaikiukas pasake teip pat, kaip pasako-
jo senu moteriszke, kad mate teva iszeinanti isz kamoros. Grigoriu suareztavoj ir nu-
gabeno in kalejima, iszpradziu ginesi kad visai ne buvo ka-
maroj, v'eanok paskui pripazi-
no kad buvo kamaroj, bet... pamates teva kabanti pabego.
— Ko ten ejai? ir ka darei? užklaure sude.
Nubales, nusigandes Grigas ant visu klausimu atsake. — Ne ziniau... Ne galiu pasakiti: Ak... mano l'angus tevas.... jie... mano brangus vaikai!
— Kada inejai kur buvo ta vo tevas? ar kabojo ant tos vi-
nies?
— Teip... nes... — patare po valandai teip kad adgaves prota — musuodamas su ko-
joms sudave man in galva... sztai cze... tevas musuodamas su kojoms man sudave.
— Ir ne atrizai jio? Nesis-
torojei su gražinti jam givasti, gelbeti jio? Kodet to ne pada-
rei, kodet? — užtkio perpikes sude.
— Ne zinai! Negaliu atsa-
kiti... mano tevas... nezinau.
— Tai tu užmuszai! — grei-
tai suruko sude. — Pirmiau jin pasmagei, paskui jin pakorei kad visi mislintu jog jisai pats sau ateme givasti.
— Ne... Ne padarian to, prisiekiu, ne užmuszai jio!
— Bet kodet jio — negelbe-
jot? Kad butu maledes, ma-
žam butu gvas. Mažam da ir buvo givas kaip buvai nejas in kamara. Kad nenoreji jio smerties, kodet to visko nepada-
rei, atsakik'e, ba kitaip tai liep-
siu inesti tave in ka'ini.
— Bijojau tevo... asz bijo-
jau... žmones butu pasakia kad asz užmusziau asz ne užmu-
sziau, asz tiktai bijojau.
— Ko? Ar matima smer-
ties?
— Ach! nel! nel! asz tiktai bijojau... kad mane kas ne pa-
matitu jio stuboja ir nepasaki-
tu kad asz užmusziau.
— Ir del to paveliuji jam numirti? Kaip-gi galeji mis-
linti kad ant tave sunaus kal-
bes kad tu užmuszai teva?
— Oj ponas sude mes del tevo buvome labai niekai — in pradejo graužeti verkti, o puo-
les ani žemes gulejo kaip ne givas.
Tame laike atnesze laiszka rasta pastala tevo, kuriame bu-
vo parsas yta kad jisai pats su mislino atimti sav givasti: Tas laiszkas parode nekaltibe Grigo, sude Griga paleido, o leisdamas tare:
Ne tu užmuszai teva, bet mažam esi priezaste jio smer-
ties!
Grigas buvo paleistas ant valnistos, bet dusze jio nieka dos ne apturejo jos, ba iki pa-
baigai savo amžio pasiliko be prcziau. Nelaininga Griga nuveže in ligonbuti beproz u o Marijona pasiliko kaime, Szvine grauze ir jos dusze, o prie to da žmones rodidami kalbejo, jog isz priezasties Baltrus ateme sau givasti. Ma-
rijona tankei vaikescziojo in bazniczia ir meldesi, bet kaip jos maldos likosi iszklaustos, tai zinoma tiktai vienam Die-
vui.
In metus laiko, Grigas nu-
mire ligonbutia, trumpame laike ir Marijona nuejo jio pe-
doms, pasilikia vaikelei iszsis-
kirste po visa svieta. Viena tik tai Jonuka už gera szirdi del nabaszcniko Baltraus, paeme Valentas ir da kelis metus au-
gino. Ir apie pericetus laikus

Introligatorne
APDIBUTYVĘ KSTU.

Aysidi rba senos maldaknyges in-
skatos ir laikrauciai, kypio tai:
Lietuvos Valanda, Dilegels,
Dagis, Drangas, Teryne ir t.
Prisimnslami knygas apmokekyte jam
e spreso kausnia. Adresas:
Lithuanian Library,
17 W. Warren, Chicago.

AGENCYJA IR KONTORAS BANKU
Asz esmiu po kancija Ohio valsti-
turis dideli agentura ir kontoras banku
name loonam name vertes \$12,000
Parduocto laiva kortes ant geriaus
greicioziau laiva. Sinenciu pinigų
vinas dalis svieto, nelai y lamas plus
pas save nei vienos dienos, bet tuo
iszinuozu in prisakya vieta. Jazmainau Rusiszkus piningus ant amer-
niskų pagal teisinga kursa. Noredami apie ka dasiznoti reike pri-
marke ant ataskino. Viska padarau kanoteisigijaus. Adresovkite aziti
A. J. KEYDOSZIUS, 202 Troy St. Dayton, Oh

A. OLSZEWSKIO BANKA
3252 So. Halsted St., - Chicago, Ill.
Seniausia ir tvirciausia Lietuviška Banka Chicagoje.
(ISTEIGTA 1893 METUOSE.)
PRIIMA pinigų taupinimui nuo vieno Dolierio iki didziausiu sumy ir
moka už juos 3 procenta.
SKOLINA pinigų pirkimui ir statymui namų Chicago miestė.
PERKA ir parduoda namus ir lotus ir stato kitiems namus ir štorus
ant lengvų ismokescių.
PERKA ir parduoda Morgečius ir Bondsus, nesancius 4, 5 ir 6 procenta.
ATVAZIAVUSIEMS Chicago is kolektuoja jų pinigų paliktus kitose
bankose.
ISMAINO ruskus piningus ant amerikoniškų ir amerikonus ant rusky-
SIUNCIA pinigų į Lietuvą, Rosiją ir visas dalis svieto pigiai ir greitai.
PARDUODA Sifkortes ant visu linijų ir parupina nuo Rosijos konsulo
pasportus važiuojantiems Lietuvon, Rosijon.
PADARO Diorenastis ir visokius kitus rejalistiskus raštus gerai ir
pigiai.
IR KITU miestu lietuviai gali pasideti piningus šioje Bankoje ant procen-
to. Rašykite mums, o gausite pilną informaciją apie pinigų paside-
jimą ir išeminą.
Rasydami adresuokite šiteip:
A. OLSZEWSKI BANK
3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

SKAITYKITE SAULE
ALL NATIONS DEPOSIT BANK
P. V. OLBACUNAS IR KOMPANIA
Cor. 12-th. & Carson St., S.S. Pittsburg, Pa.
Tai yra Vienatinė ir senei zinoma Lietuviška
Banka su Kapitalu \$75,000.00 kuri randasi po prie-
ziura Valstijos Pensylvanijos, talpinais loconne na-
muose kuriu verte isznesa apie \$150,000.00.
Pirma Piningus ant pazeidimo ir moka 4
Procenta, Sinenciu Piningus in visas dalis Svieto
greicioziau ir pigiausze. Parduoda Liavakortis ant
visu geriausiu laivu. Ulaiko Notarijalia ir ve-
dimu Crov kancelarija po vadovyste K. Varasaus
Notarijauzio atvirtojimo per valdzia, kursai padaro
Diorenastis ir visokius Dokumentus sutinkancius su
tiesomis Rusijoje.

...ISTORIJE SZVENTA... SENOJO IR NAUJO INSTATYMO
Nuo Suterimo Pasaulis iki Kristaus Vispapiti uginimui lyg Pasukiniu Sudo.
PARASZE
VISKUPAS MOTIEJUS VOLONCAUSKAS
SU 50 PAVEIKSLU.

TVANAS
110 Puslapiu. 6 1/2 x 9 Coliu Dydumo. Preke Tiktai 35c.
Nusintimo kasztus mes apmokame.
W. D. Boczkowski-Co. Mahanoy City, Pa.

